

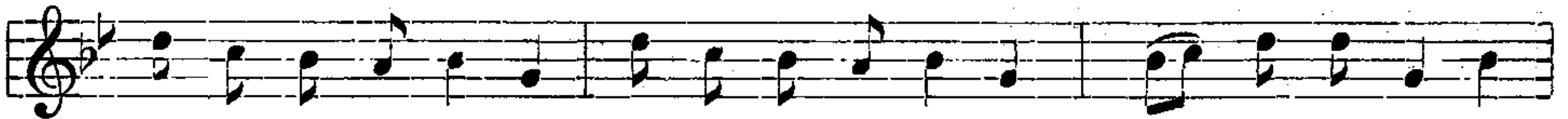
II. Loučení s rodinou.

1145.

Od Příbora.

Aj, už těch ru - čiček ně - ni, aj, už o - ny hni - ju v zemi,

co mně no - si - va - ly, k srd - cu při - ti - ska - ly, už o - ny hni - ju

v ze - mi.

Aj, už těch ručiček něni,
aj, už ony hniju v zemi,
co mně nosivaly,
k srdcu přitiskaly,
už ony hniju v zemi.

Aj, chovala matička,
aj, chovala synačka,
aj, chtěla měť panačka,
a včil má vojačka,
ta uboha matička.

1146.

Z Hovorán.

Zdlouhavě

Ma - mi - čky, ma - mi - čky, dy - cky ste ve - se - lé,

po - kád' ne - ši - je - te vo - jan - ské ko - še - le.

Mamičky, mamičky,
dycky ste veselé,
pokád' nešíjete
vojanské košeře.

Jak budete šiti,
budete plakati;
kde sa vám poděli
vaše drobné děti.

Vaše drobné děti
u Dunajka sedá,
kašnu vodu pijú,
drobné ryby jedá.